

מקור המאמר בזוהר פרשת נשא דף ח' ע"ב

בַּיּוֹם הַשְׁבָת, בְּסֻעֻדָה
הַשְׁנִיה כְתוּב אֶזְרָחָתְעָגָג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאי. שָׁאוֹתָה
שְׁעָה נְגַלָה הַעֲתִיק הַקָדוֹש,
וְכָל הַעֲולָמוֹת בְשִׁמְתָה,
וְהַשְׁלָמוֹת וְהַחֲדוֹת שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׁים, וְזֹהִי
סֻעֻודָתו וְדָאי.

בְּסֻעֻדָה הַשְׁלִישִׁית שֶׁל
שְׁבָת כְתוּב וְהַאֲכָלָתִיך נְחַלָת
יְעָקָב אָבִיך. זֹהִי סֻעֻודָה
שֶׁל זְעִיר אָנְפִין שֶׁהָוָא
בְשְׁלָמוֹת. וְכָל שְׁשָׁת הַיָמִים
מֵאָתָה שְׁלָמוֹת מִתְבָרְכִים.
וְצִרְיך אָדָם לְשִׁמְחָה בְסֻעֻודָתו
וְלְהַשְׁלִימָם הַסֻּעֻודָות הַלְלוֹג,
שְׁהַן סֻעֻודָות הַאֲמֹנוֹנָה
הַשְׁלָמָה שֶׁל זָרָע קָדוֹש שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שַׁהְאָמֹנוֹנָה הַעֲלִיוֹנָה
הָיא שֶׁלָּהֶם וְלֹא שֶׁל עָמִים
עוֹבָדִי עַבוּדָת כּוֹכָבִים
וּמְזּוֹלֹת. וּמְשׁוּם כֵּה אָמָר,
(שְׁמוֹת לא) בְּנִי וּבְנִי בְּנִי
יִשְׂרָאֵל.

בָא וּרְאָת, בְּסֻעֻודָות הַלְלוֹג
נוֹדָעים יִשְׂרָאֵל שְׁהָם בְּנֵי הַמֶּלֶך וּשְׁהָם מִהִיכָל הַמֶּלֶך וּשְׁהָם
אֶחָת מֵהֶם, מִרְאָה פָגָם לְמַעַלָה, וּמִרְאָה אֶת עָצָמו שַׁאֲינוּ מִבְנֵי

בַּיּוֹם דְשְׁבָתָא, בְּסֻעֻודָתָא תְּנִינָא, כְתִיב (ישועה נח)
אֶזְרָחָתְעָגָג עַל יְיָ. עַל יְיָ וְדָאי. דְהָהִיא
שְׁעָתָא אַתְגָלִיא עַתִיקָא קְדִישָא, וּכְלָהו עַלְמִין
בְּחִדּוֹתָא, וּשְׁלִימָו וְחִדּוֹתָא רַעֲתִיקָא עַבְדִינָן,
וְסֻעֻודָתָא דִילִיה הָוָא וְדָאי.

בְּסֻעֻודָתָא תְּלִיתָה דְשְׁבָתָא, בְתִיב וְהַאֲכָלָתִיך
נְחַלָת יְעָקָב אָבִיך. דָא הָיא סֻעֻודָתָא
הַזְעִיר אָפִין, דְהָיו בְשְׁלִימָוֹתָא. וּכְלָהו שִׁיחָא יוֹמִין,
מֵהָוָא שְׁלִימָו מִתְבָרְכָן. וּבְעֵי בָר נְשׁ לְמַחְדִי
בְסֻעֻודָתִיה, וְלֹא שְׁלָמָא אַלְין סֻעֻודָתִי, דְאִינּוֹ
סֻעֻודָתִי מִהִימָנוֹתָא שְׁלִימָתָא, דִזְרָעָא קְדִישָא
דִיְשָׁרָאֵל, דִי מִהִימָנוֹתָא עַלְאָה, דְהָא דִילָהָזָן הָיא,
וְלֹא דַעֲמִין עוֹבָדִי עַבּוֹדָת כּוֹכָבִים וּמְזּוֹלֹת. וּבְגִינִי
כֵה אָמָר, (שמות לא) בְּנִי וּבְנִי בְּנִי יִשְׂרָאֵל.

תָא חַזִי, בְּסֻעֻודָתִי אַלְין, אַשְׁתָמֹדָעָן יִשְׂרָאֵל,
דְאִינּוֹ בְּנִי מְלָכָא. דְאִינּוֹ מִהִיכָלָא
דְמַלְכָא, דְאִינּוֹ בְּנִי מִהִימָנוֹתָא, וּמִאן דְפָגִים
חָר סֻעֻודָתָא מְנִיהָג, אֲחָזִי פְגִימָוֹתָא לְעִילָא,
נוֹדָעים יִשְׂרָאֵל שְׁהָם בְּנֵי הַמֶּלֶך וּשְׁהָם מִהִיכָל הַמֶּלֶך וּשְׁהָם
אֶחָת מֵהֶם, מִרְאָה פָגָם לְמַעַלָה, וּמִרְאָה אֶת עָצָמו שַׁאֲינוּ מִבְנֵי

וְאַחֲרֵי גְּרָמִיה דֶּלָאו מַבְנֵי מֶלֶכָא עַלְאָה הָוֹא,
דֶּלָאו מַבְנֵי הַיְבָלָא דְמֶלֶכָא הָוֹא דֶלָאו מַזְרָעָא
קְדִישָא דִיְשָׁרָאָל הָוֹא. וַיַּהֲבִין עַלְיהָ חִימָרָא
דַתְלָת מְלִין, דִינָא דְגִיהָגָם וְגו'.

וְתָא חֹזֵי, בְּכַלְחוֹ שָׁאָר זְמִינָן וְחָגִינָן, בְּעֵי בָר נְשָׁ
לְחָדִי, וְלְמַחָדִי לְמַסְכָנִי. וְאֵי הָוֹא חָדִי
בְלְחוֹדוֹזֵי, וְלֹא יְהִיב לְמַסְכָנִי, עַזְנְשִׁיה סָגִי, דָהָא
בְלְחוֹדוֹזֵי חָדִי, וְלֹא יְהִיב חָדוֹזֵי אַחֲרָא. עַלְיהָ בְתִיב,
(מלאכִי ב) וַיַּרְאֵת פְּרַשׁ עַל פְּנֵיכֶם פְּרַשׁ חָגִיכֶם. וְאֵי
אֵי הָוֹא בְשַׁבְתָא חָדִי, אָפַע עַל גַב דֶלָא יְהִיב לְאַחֲרָא,
לֹא יַהֲבִין עַלְיהָ עַזְנְשָׁא, כְשָׁאָר זְמִינָן וְחָגִינָן, דְבִתִיב
פְּרַשׁ חָגִיכֶם. פְּרַשׁ חָגִיכֶם קָאָמֵר, וְלֹא פְּרַשׁ
שְׁבַתְכֶם. וּבְתִיב (ישעה א) חְדִשְׁיכֶם וּמוֹעֲדִיכֶם שְׁנָאָה
נְפָשֵי. וְאַלּו שְׁבַת לֹא קָאָמֵר.

וּבְגִינֵי בְדַבְתִיב, בֵינוֹ וּבֵין בֵנוֹ יִשְׂרָאָל. וּמְשׁוּם
דָכְלָל מִהִמְנוֹתָא אַשְׁתָבָח בְשַׁבְתָא, יַהֲבִין
לֵיה לְבָר נְשָׁמָתָא אַחֲרָא, נְשָׁמָתָא עַלְאָה,
נְשָׁמָתָא דָכְלָל שְׁלִימָו בָה, בְדַוְגָמָא דְעַלְמָא דָאָתָי.
וּבְגִינֵי בְדַקְרֵי שְׁבָת. מַהוּ שְׁבָת. שְׁמָא דְקוֹדְשָׁא
בְּרִיךְ הָוֹא. שְׁמָא דְאֵיהוּ שְׁלִים מְבָל סְטָרוֹי.
מְשׁוּם שְׁבָת? שְׁמָלְהָ קְדוּשָׁה בְרוֹךְ הָוֹא, שְׁמָשָׁהוּא שְׁלִים
הָבָא. וּמְשׁוּם כְךָ נְקֻראָת שְׁבָת. מַה זה שְׁבָת?

היכל המלֶה, וְשָׁאינוּ מַזְרָע
קְדוּשָׁה של יִשְׂרָאָל, וּנוֹתְנִים
עַלְיוֹ חֶמֶר של שלשה דברים
- דין הגיהנָם וכו'.

וּבָא רָאָה, בְּכָל שָׁאָר
הַזְמִינִים וְהַחֲגִים צָרִיךְ אָדָם
לְשָׁמָחָה וְלִשְׁמָחָה אֶת הַעֲנִים,
וְאֵם הָוֹא שָׁמָחָה לְבָדוֹ וְלֹא
נוֹתֵן לְעֲנִים - עָנֵשׁ רַב,
שְׁהָרִי לְבָדוֹ שְׁמָתָה, וְלֹא נוֹתֵן
שְׁמָחָה לְאַחֲרָה. עַלְיוֹ כְתוּב
(מלאכִי ב) וַיַּרְאֵת פְּרַשׁ עַל
פְּנֵיכֶם פְּרַשׁ חָגִיכֶם. וְאֵם הָוֹא
שְׁמָחָה בְשַׁבְתָה, אָפַע עַל גַב
שְׁלָא נוֹתֵן לְאַחֲרָה - לֹא
נוֹתְנִים עַלְיוֹ עָנֵשׁ כְּבָשָׁאָר
הַזְמִינִים וְהַחֲגִים, שְׁכָתוּב
פְּרַשׁ חָגִיכֶם. אָמֵר פְּרַשׁ
חָגִיכֶם, וְלֹא פְּרַשׁ שְׁבַתְכֶם.
וּכְתוּב (ישעה א) חְדִשְׁיכֶם
וּמוֹעֲדִיכֶם שְׁנָאָה נְפָשֵי. וְאַלּו
שְׁבַת לֹא אָמֵר.

וּמְשׁוּם כְךָ כְתוּב בֵינוֹ וּבֵין
בֵנוֹ יִשְׂרָאָל. וּמְשׁוּם שְׁכָל
הַאֱמִונָה נִמְצָאת בְשַׁבְתָה,
נוֹתְנִים לְאָדָם נְשָׁמָה אַחֲרָת,
נְשָׁמָה עַלְיוֹנָה, נְשָׁמָה שְׁכָל
הַשְׁלִימָות בָה, פְּדָגָמת הָעוֹלָם
הָבָא. וּמְשׁוּם כְךָ נְקֻראָת שְׁבָת.
מְכָל צְדִיקָיו.

אמר רבי יוסף, ודע כי כה הוא. אווי לאדם שלא משלים את שמחה המליך הקדוש. ומה שמחתו? ALSO שלוש הטעוזות של האמונה, סעודות שאברהם יצחק ויעקב כלולים בהם, וכלם שמחה על שמחה, אמונה שלמה מכל צדדי.

שנינו, ביום זהה מתעטרים האבות, וכל הבנים יונקים, מה שאין כן בכל שאר הימים והזמנים. ביום זהה רשיית הגיגנים נחים. ביום זהה כל הדינים נכפים ולא מתעטרים בעולם. ביום זהה התורה מתעטרה בעטרות שלמות.

אמר רבי יוסף, ודע כי כה הוא. וויליה לבר נש, דלא אשלים חדותא דמלכא קידישא. ומאן חדותא דיליה. אלין תלת סעודתי מהימנותא. סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כללו בהו. וככלו חדו על חדו מהימנותא שלימוטא, מבל סטורי.

תאנא, בהדין יומא מתעטרן אבהו, וכל בגין יגין, מה דלאו הבי בכל שאר חגיון יומני. בהדין יומא, חייביא דגיהם נייחין. בהדין יומא, כל דיגין אתקפין, ולא מתערין בעלמא. בהדין יומא אוריותא מתעטרא בעתרין שלימין.

ספר אור הזדר (עמ' 291)

(ח) למד תקוני זהר ארבעים يوم מרראש חדש אולעד יומ הקפורים עיון בסוף הקדמת בעל כסא מלך ועוד בכמה ספרים קדושים שהלהבו מאי למד התקוני הזהר באربعים يوم שמראש חדש אולעד יומ הקפורים (ואולי יש להסמידה ממה שבכתב בתיקון ו') ויפתח נם את חלון התבאה אשר עשה ודע יומ הקפורים דתבת נח היה אם עלאה חלון דילוי והוא עמודא דאמצעיתא דביה אור יתירה אור וכתב בבאור הנורא" שבאים הקפורים חלונות התבאה והוא תשובה אם עלאה פתוחים וזהו שבתוב מקץ ארבעים يوم שהם ארבעים מרראש חדש אולעד וריעיא מהימנא איתא על התקוני זהר דאיי בנונא דתבת נח וכו' בידוע.

(קדמת המוציא לאור תקוני זהר מהגרא"א)

(ו) בחודש אוליל חצי היום תלמוד חכמת האמת – ובשעה ימי תשובה לא תלמוד כי אם חכמת האמת דוקא, ובימים שבין פפור לספות פרבה בלמוד התהילים והוהד. ובחודש אוליל חצי היום תלמוד חכמת האמת וחצי היום תלמוד טור ובית יוסף ושלוחן ערוך הלכות ראש השנה וכפור וספה ולולב עם כל הפסיקים השיכים להם, ובשעה ימי תשובה לא תלמוד כי אם חכמת האמת דוקא, ובימים שבין פפור לספות פרבה בלמוד התהילים והוהד וכיוצא ובעורות השם יתפרק כל אשר תפנה תשפיר ותצלית אמן בו יהיה רצון.

(עבוריות הדרש חלק התכנית פרק ע)

(ז) בחודש אוליל יד הפל משמשת בספר התקונים ולהיות ספר התקונים בחודש אוליל יד הפל משמשת בו.

(ח) אשרי מי שישילם ספר התקונים בימים אלו מחמשה עשר באב עד יומ הקפורים – יקריר ירושלים מתחילה באמירת התקונים מחמשה עשר באב.

הרבה חסידים ואנשי מעשה מתחילה למד סדר תקוני זהר הקדוש מחמשת עשר באב עד יומ הקפורים. כי מעלה אמרת התקוני זהר בחודש אוליל מבאר בקדמת כסא מלך שטוהר הנורא והגנשמה. ונסנתו לקרב קין הנאה, וכן כתוב באור צדיקים סימן לע"ו סימן ב' אשרי מי שישילם ספר התקונים בימים אלו יקריר ירושלים מתחילה באמירת התקונים מחמשה עשר באב באב.

ט) ובן נגן האדמו"ר מסקוואר זכרונו לברכה.

(נתני נבריאל בין המאמרים פרק מ"ט סימן י"ג)

**י) על ידי דרישת הרשב"י בענינים הללו נעשו ונבנו אותן לעלה, וזה כל עקר תקון
לפוד הקבלה יותר מכל שאר חלקי התורה**

כ"י הנה עקר קדשות ונידל מעילות למוד הקבלה הוא לרבר לעלה ולא למיטה וברית לתפונן ולעוזר
באזרחותם לעלה. ועוז בקדמת זהר בראשית ב' עמוד א'. אמר רבי אלעזר. שתיקא דילין בנא
מקרא כו' עין שם. וכן בהקדמת תקונים ג' סוף עמוד ב' ונעה מלך מנו איש ממשיא ואמר, חן
הוא מעשה מרכבה, והוא מתקבץ מלאכי השרת כו'. והוא כי על ידי דרישת הרשב"י בענינים הללו
נעשו ונבנו אותן לעלה. וזה כל עקר תקון למוד הקבלה יותר מכל שאר חלקי התורה. כי
שאר כל חלקי התורה הרי מלבש בנושאי הענינים אשר בעולם היה, מה שאין בו למוד הקבלה
ובפרט דברי הארץ" זכרונו לברכה אשר הם בוגנים על האדרות וספרה דעתניות ועמקי סתורי הזהר
הקדוש. והוא כל נושא הענינים רק באצליות ובועלמות דאור אין סוף.

יא) חכמת הקבלה נקרא בשם נסתר, משום שמדובר העליונות לעלה,
שאין השגה ותפיסה בוה לשום בריה והוא נעלם ונסתור מהבל.

ולכך נקרא חכמת הקבלה בשם נסתר, משום שבכל נושא הענינים שאנו מדברים בהם הוא מעולמות
העליזונים אשר לעלה, אשר אין השגה ותפיסה בוה לשום בריה ותיר הו נעלם ונסתור
מהבל. מה שאין בו כל חלקי הנגלה מותרונו הקדושה. הרי והוא כל נושא הענינים שביהם גלוים
לכל. ועוז בוה בנפש החיים שער ד' פרק כ"ח עין שם. וכן הוא בשל"ה בהקדמת תולדות ארם. ועוז
בנפש החיים שם שער ב' פרק ה' בהגחה ב'. כי כל התורה בלה היא בכל עולם עולם. על כל ענייהם
המтиיחס בכל אחד, וכמו שהוא בעולם הזה על הענינים השיך באן. ואם בו הרי מבאר בה מפרש
באר היטיב כל מה שלמעלה ולמטה. ועוד, כי לפי דבריו הרי שיך גם בו לקרא לכל תורה שבבעל
פה בלה בשם נסתר, משום שנסתר ונטמן כל עניינם רק בברמי בתורה שכחtab. אך העקר הוא במו
שכתבתי כי משום שנושא כל הענינים הללו הם נעלמים מעיני כל חי, לך נקרא בשם נסתר.
(שער הלשון חלק ב - סימן י"ד - מישת חכמת האמת)

**יב) כל הפורש מהכמת האמת פורש מן החיים הנצחים – סוד למוד חכמת הקבלה מהכימת
פתוי – מי שלא ראה חכמתה זו לא ראה מאורות מימי.**

עוד פרוש הפסוק, מה שכתביב "דע את אלהי אביך", בעניין אהדותו יתרבור וידיעת שמותיו וסוד
האצלות. אמר דע, כמו שאמר הפסוק (תהלים צ"א, י"ד), אשובהו כי ידע שמי, הוא סוד למוד
חכמת הקבלה [אשר] מהכימת פתי,ומי שלא ראה אוrh חכמתה זו לא ראה מאורות מימי, כי אז
יבנו וישביל סוד אהדותו ברוך הוא וסוד השגחתו וענני התארים הנזרים בתורה הנעלמים מתחמי
הפילוסופים, אשר עז ראתה כל אלה. ויעוז כי הרבה בני אדם פורשים מזו חכמתה, וכל הפורש
מןנה פורש מה חיים הנצחים הרוחניים, על בן אנטיק דברי החכמים חכמי האמת מה שכתבו על
ענין זהה.

